

21.12.53, יום ב'

הבוקר סיירתי יחד עם הגי, שטרדק ודני אדמוח המפק הפשהרעות דרומית מערביה מהנקודה שלנו, במרחק של 4-5 קילומטר. הסכרים שנבנו לפני שנה עמדו יפה בפני חזרימה. הגשמים של הימים האחרונים חרטיבו כל הנחלים, ואנשי המקום מבטיחים שבעוד חודש כל השטחים שסיירנו יהיו ירוקים - שדות חמרעה.

חזרתי מהסיוור שנמשך ארבע שעות עייף ויגע - ומרוענן.

- גם היום לא בא כל דואר. הדרכים אלינו מטובשים. לפני שובנו לנקודה ראינו סיימר מרחף - וחוזר צפונה.

22.12.53, יום ב'

הבוקר יצאנו יחד עם מומחה של משרד החקלאות לחלוש טעורה בולבוסין בנחל הרועה (מקודם נחל הלוקים), במרחק של 7-8 קילומטר מהנקודה, צפונית מזרחית. עקרנו א כמעט כל החלקה הזרועה טעורה-בולבוסין (לזריעה ע"י חנקודה) מסם הלכנו לבורות של אבו אחציה - עלוטה בורות עתיקים זה למעלה מזה בהרים וחזרנו באחת הביתה. העבודה היתה קשה, אבל מעייפת היום פחות מאשר עד היום הזה.

- לפנינו ערב אני מקבל חמון מכתבים, מגלה שהמזכירות במסדר רה"ם לא הראתה לי כלל. יש ביניהם מכתבים הנוגעים עד הנפש. חבר אחד, נסוי עם שני ילדים ממגרל אסקלון מציע עצמו להיות מזכירי בשדה בוקר ומוכן להחישב מה בלי חנאים.

במכתב אחד ממושב מבטיחים אני נדרש לחלחם נגד זבל חימי שאין בו כל ברכה והוא מבזבז מטבע חוץ לשוא...

23.12.53, יום ד'

הבוקר חרשנו וזרענו שעורה הבולבוסין שעקרנו אחמול. זרענו לא רחוק מהנקודה שלנו.

בא נחמיה והביא לי "טפרי המערב הגדולים" ומכתבים. גילדמן טלגרף אם יוכל לבוא הנח ביום שבת. עניתי: בבקשה. המכתבים שהולכים ומתרבים - נוטלים יותר מדי זמן, עד עכשיו עניתי על כל מכתב. איני בטוח אם אוכל לעמוד בדייקנות זו. מתחילים להגיע מכתבים גם מחו"ל.